

Злітає сукня і сорочка

Дмитро Павличко

Злітає сукня і сорочка,
Злітає ліфчик, як мотиль...
І сиплеться із колосочка
Зерно божественних зусиль.

Зерно таємного творіння,
Що з божої руки зросло,
Що в ньому сховане коріння
Й нового колоска стебло.

Візьми собі, моя богине,
І передай за даль століть
Душі моєї всі клітини,
А плоті – лиш єдину кліть.